

Българските цигани предпочитат децата сами да се гледат, отколкото да плащат такса в детските градини“

– „Циганите не проявяват интерес към интернатите и пансионите, тъй като при постъпване на децата в тях им се спират детските надбавки – въпреки това „в интернатите, полуинтернатите и пансионите са настанени повече деца в Толбухински окръг – 81 на сто, Софийски окръг – 80 на сто, Търговишки окръг – 76 на сто, Кърджалийски окръг – 75 на сто и т.н.“ Не може да не се запитаме как се е достигнало до толкова висок процент при установеното нежелание на родителите?

В края на Информацията се констатира няколко **проблема, отвъд „недостатъците“ и трудностите при работата с българските цигани:**

Сериозни трудности се срещат при упражняването на контрол по изпълнението на разпореждането, произтичащи от това, че **статистиката не води отчет по етнически групи...** Събираната оперативна информация в много случаи се променя в зависимост от това за какво е необходима тя, с което се създават рискове за неточно отразяване на действителното положение. В редица случаи **плановите на общинските народни съвети са общи и не е посочено какво конкретно трябва да се извърши през отделните периоди...** Не е създадена необходимата организация за етапно решаване на задачите и отчитане на постигнатите резултати. Липсата на методика за наблюдение на изпълнението на различните показатели и централното им отчитане създава възможности за допускане на грешки при обобщаване и оценяване на извършеното.

На 17 ноември 1986 г. на заседание на Бюрото на МС е взето решение „Другарите... да организират разработването на дългосрочна програма, с която да се мобилизират средствата, ресурсите и възможностите на населението и на народните съвети за решаване на жилищния проблем на българските цигани“ (Протокол №35 на заседанието на Бюрото на МС от 17 ноември 1986 г.). Това решение е ясен знак, че всички предходни „комплексни“ програми, разпореждания,